

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Rev. Patr. Joannis Laurentii Berti, Ord. Eremit. S.
Augustini, Theologia Historico-Dogmatico-Scholastica,
Seu Libri, De Theologicis Disciplinis**

Berti, Giovanni Lorenzo

Monachii [u.a.], 1749

Caput II. Non esse Censuras, & Constitutiones adversus Bajum
adulterinas, & subreptitias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83656](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83656)

CAPUT II.

Non esse Censuras, & Constitutiones adversus Bajum adulterinas, & subreptitias.

SUMMARIUM.

1. Opinio Jansenianorum.
2. Assertiones Baji esse reprobatae Parisiis.
3. Sunt damnatae per constitutiones Pontificias non subreptitias.

4. Verè sunt proscriptae in Bulla Pii V.
5. In quo sensu sint rejectae.
6. Probatur ex ore ipsius Baji.
7. Usque ad 13. Solvuntur Objectiones.

I.
Opinio Jan-
senianorum.

JANSENIANI, ne se praedamnatos in Bajo fateantur, facti male causae Patroni inquirunt illius doctrinam neque à Theologica Facultate Parisiensi fuisse censoria animadversione notatam, nec proscriptam Pii V. Gregorii XIII. & Urbani VIII. Constitutionibus. Atque id postremum triplici via evincere molliuntur. Quidam enim ajunt Bullas horum summorum Pontificum subreptitias esse: nonnulli contendunt his non perstringi propositiones in rigore, & proprio verborum sensu ab auctoribus intento: aliqui inverecunde asserunt errasse Romanos Pontifices, atque se Augustini auctoritate satis esse munitos. Haec ergo perversorum hominum inventa subjectis thesibus repellam.

2.
Assertiones
Baji esse re-
probatae Pa-
risiis.

PROPOSITIO I. Extra omnem controversiam positum est, Universitatem Parisiensem anno 1560. XVIIII. assertiones Michaëlis Baji reprobasse.

Demonstratur primo Historicorum omnium consensione, qui hujus Censurae meminerunt; ut constat ex Raynaldo ad annum 1561. num. 5. & 42. & Cardinali Pallavicino lib. xv. Hist. Concilii Tridentini capite 7. num. 7. Praeterea comprobatur testimonio doctissimi Cardinalis Hieronymi Seripandi Ordinis nostri, qui floruit eodem tempore, atque in suis Commentariis recitat censuram ipsam Theologorum Parisiensium, ut liquet ex notis marginalibus laudatae Historiae Tridentini citato loco. Accedit insuper testimonium ipsius Baji, qui non solum de hac censura conscripsit Epistolam stomachi & querelarum plenam ad P. Antonium Sablonium, de qua vide Stephanum Deschamps lib. 2. de H. Jans. disp. 1. verum etiam illam notis Apologeticis dispunxit: easque notas pariter invenies inter opera Seripandi. Probatur etiam non uno momento ex ipsamet sacra Facultate Parisiensi. Nam primum extare in Archivis ejusdem Facultatis memoratae censurae exemplar, fatetur cum Jansenistis reliquis Vincentius Lenis: incredibile est au-

tem casu aliquo, aut fraude irrepsisse in celeberrimae facultatis Tabularium. Deinde nisi censura à sacra Facultate prodierit; cum coepit suo ejus nomine vulgari, proculdubio reclamasset, publicà fide contestans turbas erumpentium inde dissidiorum nequaquam ob illam fuisse excitatas. Ad haec nemo denegat praedicto anno 1560. F. Petrum de Quercu, aliosque Fratres minores articulos Baji Theologis Parisiensibus exhibuisse, eorumque judicium exposulasse. Ergo sacra illa Facultas, aut nulla censura perstringendos existimavit, aut judicavit oppositum, aut noluit responsum postulationibus reddere. Id vero nunquam facere doctissimi Theologi consuevere, ubi maxime de re gravi, & perniciose novitate actum sit. Approbasse articulos Baji est prorsus incredibile; nam interdixit non semel, praesertim an. 1644. ne auderet quispiam illos defendere ac propugnare. Itaque sacra Parisiensium Facultas FF. Minorum precibus annuit, & Bajana asserta censoriis notis perstringit. Demum reis damnatisque hominibus, dum factum negant sine tabulis, sine testibus, sine contrariorum locorum confutatione nullam omnino fidem adhibere debemus; quomodo nemo censetauscultandum Melanchthonem, qui in Apologia pro Luthero simillimo temeritatis, & inconsiderantiae exemplo, ait ab eadem Parisiensi Academia articulos haesiarchae non fuisse proscriptos. Atque his demonstratum est, Parisiensium contra Michaëlem Bajum censuram in dubium à Jansenistis perperam revocari.

PROPOSITIO II. Romanorum Pontificum adversus eundem Bajum Constitutiones temere, audacter, & inverecunde subreptitiae dicuntur.

De Bulla Pii V. demonstratur evidenter. I. Quia cum Bajus exornasset propositionum suarum Apologiam, & S. Pontificem Pium V. supplicem orasset, ut ea perlecta decerneret, an Bullam

3.
Sunt damna-
tae, per con-
stitutiones
Pontificias
non subre-
ptitias.

C c 3

publi-

publicatam vellet haberi legitimam, an subreptitiam; rescriptis Pontifex die 13. Maji 1569. *Non sine matura deliberatione editam fuisse; addidit curavisse; ut libri, ipsae propositiones & scripta Apologetica novo & maturo examine expendere; prioremque damnationem iterum confirmavit, imponens Bajo, & ceteris clararum propositionum assertoribus perpetuum silentium.* II. Quia Gregorius XIII. Constitutione *Provisionis nostrae* an. 1579. Bullam Pii V. confirmavit, districte præcipiens ut mandaretur executioni: Urbanus autem VIII. & Pii & Gregorii Bullas anno 1641. firmavit, probavit, consecravit: ideoque nisi hæc postrema subreptitia sit, neque tales erunt præcedentes. III. Constitutionem Urbani esse legitimam & autographam demonstrat in illius Apologia cap. ix. Paludanus iisdem argumentis, quæ ampliori stylo prosecutus est Stephanus Descamps disput. 1. superius laudata; atque ex hoc celebri, ornatissimoque Scriptore Honoratus Tournely, sive qui Magistri nomine nuper edidit perpolita & elaborata methodo prælectiones Theologicas Tom. 1. de Gratia dissert. ix. cap. 111. art. 1. Probat autem Michael Paludanus Urbani Constitutionem non esse supposititiam, ex Brevibus, quæ Urbanus anno 1643. dedit ad Belgii Governatorem, ad Archiepiscopum Mechliniensem, aliosque Antistites Belgas: necnon ex libello Lovaniensium Doctorum ad ipsum Urbanum directo; & quo per Synnichium accepto mandavit Pontifex die 24. Junii anno 1644. ut Bullæ, *In eminenti*, exemplar diligenter cum Originali in Romanis Archivis asservato collatum ad Lovanienses dirigeretur. Quæ Brevia, & rescripta, quoniam in manibus multorum versantur, *habet constitutio Urbani* (inquit Paludanus) *tot sue veritatis publicos testes, quot Brevia ista habent lineas, dictiones, syllabas, apices.* Hinc ab Alexandro VIII. anno 1690. rectissime damnata est hæc Propositio: *Bulla Urbani VIII. In Eminentia est subreptitia.*

4.
Verè sunt
proscriptæ
in Bulla Pii
V.

PROPOSITIO III. In Bulla Pii V. ejusque confirmationibus vere ac proprie assertiones Baji in sensu ab Assertoribus intento fuerunt proscriptæ.

Enimvero, nisi Bajani articuli fuissent in proprio verborum sensu damnati, id foret, quoniam in Bulla S. Pii ubi legitur, *Quas quidem sententias, stricto coram nobis examine ponderatas, quamquam nonnullæ aliquo pacto sustineri possent, in rigore ac proprio verborum sensu ab*

auctoribus intento hæreticas, erroneas, suspectas, temerarias, scandalosas, & in pias aures offensionem immittentes, respective damnamus, circumscribimus, & abolemus: in his, inquam, verbis contendunt Apologistæ apponendum esse comma post verba illa, *sensu ab auctoribus intento*; non post ea, *sustineri possent*; atque hoc pacto in sensu rigoro ipsius Baji veras esse ac posse tuto defendi. At istud falsum omnino est: & gratis etiam ac liberaliter concessio comma post verbum, *possent*, affixum fuisse pro libitu, hæc Apologistarum cavillandi ratio esset penitus inutilis, arida, & extenuata. Nullum ergo habent, quo se recipiant, perfugium. Videamus principio an de affixione τοῦ ὑπομαρκῶς justa sit conquerentium Janſenianorum expostulatio. 1. Dum ajunt in Bulla Pii V. nullam fuisse interpunctionem; ostendunt se ignorare consuetudinem Romanæ Curie; in qua Bullarum duo Mss. asservantur; primum, & autographum in Archivio supremæ Inquisitionis notis periodos distinguunt exaratum; alterum in *Regeſto*, ubi juxta antiquioris scripturæ formam minutissimis notis, punctisque periodi cola non inciduntur. Quamquam ergo caruit commatibus exemplar Bullæ ad Belgas directæ anno 1567. nec inter se conveniunt omnia aut Mss. aut impressa, & quæ ex *Regeſto* exscripta facile potuerunt variantibus notis distinguui: quamvis etiam primum exemplar typis Romanis cūsum, anno 1642. non habet aut Amanuensis aut Typographi incogitantia post verbum *possent* commatis notationem: his tamen omnibus concessis, extare comma illud in autographo existente in Archivio SS. Inquisitionis constat testimonio Cardinalis de Lugo, qui die 26. Octob. an. 1644. testatus est se illud inspexisse, & virgulam illam observasse: constat ex altero exemplari ad fidem archetypi excuso, & Lovanium delato per Franciscum Toletum an. 1580. in quo comma extitisse liquet ex Ripalda Tom. 3. de Ente sup. disp. 1. sect. 2. constat ex mandato Urbani; quo, ipsomet anno 1642. statim ac Romæ prodit Bulla absque commate incogitantia Typographi, restitutum est in impressionibus Belgicis: constat denique ex edito jussu Pontificis, collationato, & declarato authentico anno 1644. & quod diximus per Synnichium ad Theologos Lovanienses fuisse directum. Atque ex his exploduntur omnes Apologistarum cavilli. Quotquot enim exemplaria proferunt aut Mss. aut cūsa ante præfatum annum, negamus cum autographo con-

cor-

cordare, ducti historicis monumentis, testimoniis eorum qui diligenter Romana Archivia versarunt, & quod caput est, declaratione Romani Pontificis, ad quem spectat Constitutionum suarum authenticitatem, tenorem, potestatemque præscribere.

f.
In quo sensu
sint rejectæ.

At dato nullam in archetypis extare comma, eoque etiam, ubicunque libuerit Bajanistis, affixo: ut recte docet Ludovicus Bail, *De beneficio Crucis* art. 3. & Michael Paludanus in Apologia Constitutionis Urbanianæ cap. xiv. quotiescunque reprobantur propositione aliqua cum ista, aut consimili clausula, *Quamquam nonnullæ aliquo pacto sustinere possent*; definitur, quod, cum sub cortice literæ possit multiplex sensus latere, etiamsi veræ aut probabiles forent, acceptæ in sensu aliquo, tamen in proprio & obvio, & quem verba ipsa præferunt, sunt rejiciendæ: atque id maxime si pronuncientur indefinite: tunc enim, ut tradunt Dialectici, universalibus æquipollent; atque ad earum falsitatem sat est, si in aliqua significatione nequeant probari. In exemplo sit hæc propositio Jansenii, *Interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur*; quæ licet vera sit de gratiæ efficacia, de qua ait S. Pater, quod à nullo duro corde respuitur; attamen cum indefinite prolata sit, in sensu obvio, & quem intendit auctor usus communi, & amplo vocabulo *Gratiæ*, pravum hæreticumque reddit sensum, quod nulla detur gratia ab effectu disjuncta, & cui liberum reluctetur arbitrium: & propterea jure meritoque est damnata. Et quod de una propositione dictum modo est, de cæteris omnibus, quibus complexu verborum inest sensus multiplex, valet assertio nostra. Imo fieri potest, ut planior & communior propositionis sensus sit verax; & nihilofecius quia constat à proferentibus pronuciari significatione non recta, provide, rectissimeque damnetur: ut olim proscriptas novimus istas: *Maria est Christipara*, *Unus de Trinitate passus est*; quoniam priori abutebantur Nestoriani affirmantes Mariam peperisse hominem personalitate diversum à Verbo; altera Eutychiani, asserentes divinam, & humanam naturam, in qua Redemptor apparuit, in unam coaluisse. Vertant se ergo quocunque volunt litigiosi Apologistæ. Indefinitæ sunt Baji, Jansenii, Quenellique enunciationes. Harum ergo Assertores eas proferunt in ea quoque significatione, quæ reprobatur: & licet possent aliquopiam sensu teneri; pronuciandæ non sunt, quoniam dum

indefinite pronunciantur, etiam significationem reprobendam præferunt.

Denique probatur thesis ex quo recte, & in sensu ab assertoribus intento damnatas fuisse prænunciatas propositiones definierit Facultas Lovaniensis an. 1701. & Duacensis in libro, qui inscribitur *Veritas, & æquitas Censuræ*, edito an. 1649. atque ipse Bajus, ut diximus, an. 1580. publico instrumento testatus sit multos ex damnatis articulis suis editis Opusculis contineri, eosque, & reliquos omnes à se pariter improbari, *secundum Bullæ intentionem, & sicut Bulla damnat*. De qua laudanda, & pervicacibus Apologistis ad exemplum, & confusionem obijcienda Retractatione vide Operum Baji P. 2. pag. 188. & Fastos Academicos Lovanienses pag. 369.

PROPOSITIO. IV. Damnationi articulorum Baji nefas est refragari.

Confugiunt, ut dictum est, quidam Apologistæ ad commentationem de fallibilitate Pontificis in condemnandis dogmatibus juxta sensum intentum ab assertoribus, sive in proferendo judicio de libri alicujus doctrina. Id vero periculum esse miserrimum, arcemque disruptam, ostendam hac ipsa dissertatione post ventilatam doctrinam Jansenianam. Sunt alii, qui reponunt Bullam non fuisse ab universali Ecclesia acceptatam. Atque hi duplici errore tenentur, dogmatis simul & facti; neque enim Pontificia decreta facta suprema illa auctoritate, quæ à Christo descendit, & Petro, ejusque successoribus collata est, vim habet à populorum acceptatione: ac præterea, si paucos Refractarios excipias, quorum, ut infra demonstrabo, nullam habere debemus rationem, Bullas adversus Bajum, Jansenium, & Quesnellum maxima Catholicorum pars, celeberrimæ Universitates, & Episcoporum Conventus plurimi receperunt. Nonnulli tandem confugiunt ad tutissima dogmata Augustini, eadem, ut inquirunt, cum assertionibus Baji. At hi splendide mentiuntur. Nullus quippe Sectariis istis magis, quam Augustinus faciat, opponitur; quod & ex omnibus dissertationibus nostris apparet, & ex Romanorum Pontificum definitionibus, in quibus dum Bajus prosteritur, Augustini doctrina summis laudibus celebratur. Postremo intolerabilis est arrogantia, velle supremam auctoritatem excutere oppositione minoris. *Doctrina Catholicorum Doctorum ab Ecclesia auctoritatem habet: unde magis standum est auctoritati Ecclesiæ, quam auctoritati vel Augustini, vel Hieronymi, vel cujuscunque Doctoris*;

6.
Probatur ex
ore ipsius
Baji.

7.
Objectiones
Adversario-
rum Solvun-
tur.

ris; inquit 2. 2. q. 10. art. 12. S. Thomas. Nec aliter sentit idem Augustinus: qui Serm. 131. alias 2. de verbis Apost. cap. 10. de controversiis Pelagianis, ait: *De hac Causa duo Concilia missa sunt ad Sedem Apostolicam: inde etiam Rescripta venerunt. Causa finita est.* Et in primo libro contra duas Epistolas Pelagianorum cap. 1. ita Bonifacium alloquitur: *Hæc ad tuam potissimum dirigere Sanctitatem, non tam discenda, quam examinanda, & ubi forsitan aliquid displicuerit, emendanda, constitui.* Discant ergo Janseniani Causarum finitionem haberi ab Apostolicæ Sedis Rescripto, & à supremo Iudice recipiant emendationem: & quamquam Augustini scita tutissime teneri possint, animadvertant nec ea se percepisse, nec eorum præsidio licitum esse Constitutionibus Romani Pontificis adversari. Quidquid ergo prætexunt, siue mutabilitatis iudicii, siue opugnationis Contrariorum, siue Augustinianæ doctrinæ, nullum affert Jansenistarum inobedientiæ præsidium.

DISPUNGITUR CONTRARIA ARGUMENTATIO.

8. Audiamus tandem ipsos Apologistas. *Uterius ob-* Hi Bullam Urbani esse subrepticam *obicitur primò.* nantur demonstrare I. ex nota Chronologica; quia data est Romæ die ante Nonas Martii anno 1641. & in ea fit mentio libri Jansenii, qui licet jam typis cussus, nondum Romam delatus fuerat: imo non legitur fuisse Bullam publicatam nisi XI. Kalendas Julias an. 1643. II. Ex attestazione Deputatorum Lovaniensium, qui juramento affirmarunt, cautum fuisse ab Urbano, ne aliquis proprio nomine expresso sugillaretur. At in Bulla, quæ circumfertur, expresse Jansenii liber, ac nomen apponitur. III. Ex ipsa Operis Janseniani condemnatione: si enim Urbanus intenderat duntaxat confirmare Pii V. & Gregorii XIII. Constitutiones; ecurr Jansenii librum adhuc sub prælo sudantem in scenam producere?

9. Deinde non damnari Constitutione *Obicitur secundo.* Urbaniana proprium & obvium sensum intentum à Bajo, student evincere I. Ex interpositione commatis, quo vetustiora exemplaria carebant. II. Ex Epistolis Morillonii, & Cardinalis Granvelli affirmantium nonnullas ex damnatis propositionibus aliquo sensu posse defendi. III. Ex decreto Facultatis Lovaniensis an. 1567. quo declaravit, *posse nonnullas aliquo pacto sustineri in rigore & proprio verborum sensu ab assertoribus intentis*; quod etiam tenet in libro de Benef. Crucis art. 3. Ludovicus Bail.

Posse demum salva fide eidem Constitutioni aliquem adversari, I. Nituntur colligere ex quo Pius V. & Gregorius XIII. obscurissima decreta ediderint, philosophicæ eloquentiæ tacta velamine, quæque possint in varios sensus torqueri. II. Ex quo talia decreta eliminant doctrinam S. Augustini aliorum Romanorum Pontificum oraculis consecratam. III. Quoniam singulis propositionibus propriam notam minime inurunt, sed eas proscribunt vage, indeterminate, ac *respective*, ut nemo possit dignoscere, quanam sint hæreticæ, quanam suspectæ, quanam piarum aurium offensivæ.

His brevissime, & ex ordine respondentes dicimus ex nullo capite Conclusiones nostras divelli. Ad I. enim reponimus librum Jansenii typis editum an. 1640. & Bullam Urbani an. 1641. pridie nonas Martii, *ab Incarnatione*, id est secundum vulgarem computandi rationem an. 1642. Quare nihil refert, si nonnullæ Belgii Editiones datam commonstrant hoc postremo anno: sicuti Bulla Confirmationis Tridentini Concilii edita à Pio IV. dicitur emanata die 26. Januarii an. 1563. cum tamen Concilium fuerit absolutum an. 1564. Quod vero promulgatio fuit ad annum proximum prorogata, dandum indulgentiæ Pontificis, qui voluit, ut animus Jansenistarum exploraretur, num vellent sponte præcedentibus mandatis obtemperare. Quod sequitur solvitur à multis brevi hac & peremptoria responsione: à deputatis Lovaniensibus falsum esse narratum, quoniam Urbanus fatetur se proscripsisse librum Jansenii in omnibus Brevibus datis an. 1643. ad Antislites Belgas, ubi ait, *Ipsium Jansenii librum omnino reprobavimus.* At nos nolumus doctis viris crimen mendacii obicere; interpretamur enim assertionem illorum, quod deposuerint voluisse Pontificem damnari solam doctrinam, non personam Jansenii, aut Baji, qui se Ecclesiæ iudicio subjecerunt. Ad tertium vero hæc sit responsio: In confirmatione Constitutionum Pii V. & Greg. XIII. debuit reprobari etiam liber Jansenii, quia in isto ut vidimus præced. cap. errores Baji insiti deprehendebantur.

Exsufflantur eadem facilitate alterius classis argumenta. Ac primum de appositione commatis satis superque Propositione 3. expunctum est. Secundum vero & tertium diluitur à multis, negando haberi quæ dicta sunt in laudatis Epistolis, aut in decreto Lovaniensium, cui aperte opponitur alterum anno 1701. superius commemoratum. At

10.
Obicitur
tertio.

11.
Solvitur
prima
objectio.

12.
Solvitur
ob-
jectio
secunda.

At absque huiusmodi effugio, observatum supra in propositionibus indefinite prolatis, si verborum sensus multiplex sit & ambiguus, obvium ac proprium esse falsum, etiamsi propositiones in aliquo sensu sint veræ ac probabiles. Istud ergo significare voluit Cardinalis Granvellanus: istud Marillonius: istud antiquius decretum Facultatis Lovanienensis: quæ proinde potuit absque ulla contradictione in posteriori decreto definire articulos Baji recte damnari in sensu proprio & rigoro verborum. Quare necesse non est respondere cum Tournely decretum anni 1567. non esse genuinum Facultatis Lovanienensis Opus, quia in Editione adornata à Gerberonio inscribitur *Attestatio Cornelii Jansenii*; aut Sacram Facultatem à prioris sententia recessisse, ut liquet ex declaratione anni 1585. & 1701. quando protestata est damnari articulos Baji in sensu ab assertoribus intento: quamquam hæc non sine probabilitate sint dicta. Longe tamen est probabilius Jansenium, quantumvis Baji studiosum, noluisse tam solemneriter mentiri nomine celeberrimæ Universitatis, à qua poterat aperta falsitatis redargui: atque Universitatem ipsam nunquam unanimi sensu probasse, quæ posthac iudicaverit retractanda.

Ad ea, quæ tertia argumenti sectione obijciuntur, hoc habeto responsum. Nullum est in memoratis Bullis ænigma, nulla obscuritas, nullum verborum aut sententiarum involucre. Plures enim articuli ipsis verbis exprimuntur, quibus à Michaeli Bajo fuerunt prolatis: in sensu horum verborum condemnantur; & damnatio continet perpetuam omnium abolitionem. Igitur absque ulla ambiguitate & referuntur & reprobantur. Damnata cum positionibus Baji doctrinam S. P. N. Augustini est pura puta calumnia superiori capite, & 1x. de H. P. satis explosa. Qualificatio demum propositionum non aptatur singillatim unicuique, ut nullam audeat quispiam pronunciare. Eadem omnino ratione à Martino V. articuli Wiclefi, & à Leone X. Lutherani fuerunt, ut inquirunt, *in globo*, id est communi notatione damnati. Adverbium *respective* fuit scite ac prudenter appositum; ut scires, quosdam articulos, qui videntur, si solitarie & divulsi ab aliis inspiciantur, aliqua ratione probabiles, comparatos cum cæteris, & attenta connexionione doctrinæ, esse pariter rejiciendos; etsi eadem qualificatio singulis non conveniat. Hactenus de Causa Baji: stilus nunc ad Jansenianam est convertendus.

13. Solvitur ob-
jectio 3^{ia}.

C A P U T III.

Sintne revera quinque Propositiones in Libro Jansenii, & doctrinæ S. Patris Augustini cohæreant?

S U M M A R I U M.

1. Propositiones quæstionatæ habentur in libro Jansenii.
2. Ponitur Thesis Janseniana prima.
3. Antithesis Augustiniana.
4. Thesis Jansenii reprobatur ut hæretica.
5. Usque ad 12. solvuntur objectiones.
13. Thesis 2da Jansenii.
14. Cui opponitur mens S. Augustini.
15. Censura Summi Pontificis.
16. Usque 21. solvuntur objectiones.
22. An gratia sufficiens sit talis in sententia Thomistarum.
23. Horum obiectio solvitur.
24. Ponitur propositio 3^{ia} Jansenii.

25. Antithesis Augustiniana.
26. Censura in propositionem 3^{iam} Jansenii.
27. Propositio 4ta Jansenii.
28. Thesis opposita S. Augustini.
29. Thesis Jansenii damnata.
30. Propositio 5ta Jansenii.
31. Cui opponitur S. Augustinus.
32. & 33. Confirmatur ulterius oppositum ex eodem.
34. Propositio Jansenii damnata ut falsa.
35. Ut temeraria.
36. Ut scandalosa.
37. Ut impia ac derogans divinæ pietati.

1. Propositiones quæstionatæ habentur in libro Jansenii.

HABERI quinque famosas Propositiones in Janseniano libro, qui inscribitur *Augustinus*, constat ex Brevi Innoc. X. emanato die 29. Septembris an. 1654. ubi summus Pontifex declarat se damnasse in quinque propositionibus Cornelii Jansenii doctrinam ejus libro contentam, cui titulus, *Augustinus*. Evincitur etiam ex altero Brevi Alexandri P. Berti Theol. Tom. III.

dri VII. emisso anno 1656. die 16. Octobris: in quo appellat Filios iniquitatis, qui magno cum Christi fidelium scandalo non reformident asserere, *prædictas quinque propositiones vel in libro prædicto ejusdem Cornelii Jansenii non reperi, vel non in sensu ab eodem intento damnatas fuisse*. Confirmatur ex forma Juramenti præscripta ab eodem Alexandro

D d

dro